

Ordene «CUT IT OUT» er skåret direkte ut av galleriveggen slik at det er blitt hull i den hvite kubens som utstillingsrommet utgjør. BEGGE FOTO: UKS

Hva er et kunstverk?

Lina Viste Grønli reflekterer humoristisk over kunstnerens, og betrakterens forhold til kunsten i sin nye utstilling på UKS.

UTSTILLING

Lina Viste Grønli
«FERDIG»
UKS galleri, 5/3–3/4 2005

En bratt, mørkebrun trapp blokkerer inngangspartiet på Unge Kunstneres Samfund (UKS). Høydeforholdet mellom trinnene er ujevnt slik at det er lett å snuble, og du må bøye hodet for i det hele tatt å komme inn til Kunsten. Etter å ha forsert trappen, møtes man av et tomt, hvitt inngangsparti hvor Lina Viste Grønli's navn og tittelen på utstillingen er malt på veggen slik man er vant til å se det i kunstinstitusjonene. Innenfor venter imidlertid et nytt hinder for betrakteren. Ordet «IKKE» er murt opp i store bokstaver, og fungerer – nettopp – som en grå mur mellom betrakteren og utstillingsrommet innenfor. Å la betrakteren møtes av en negasjon setter betrakteren i et dilemma, skal man gå inn? Hva begynner seg videre? Flere hindre?

MATERIALIZERER ORD

Rundt og forbi «IKKE» venter to andre arbeider som spiller med ord og med betrakterens forventninger om kunsten og gallerirommet. «CUT IT OUT»

er skåret ut fra selve galleriveggen, slik at vi ser innsiden i den hvite kubens utstillingsrommet utgjør. Halvveis gjennnelige rester av ordene ligger på gulvet. Ordet «FERDIG» står midt i rommet, snekret sammen av sponplater, pusset og malt til det ble skinnende hvitt, rent og – ferdig. Den perfekte overflaten manifesterer innholdet i det materialiserte ordet. Viste Grønli påpeker selv som et viktig poeng at framstillingen av ordene gjennom materialer og utførelse skal spille ordene. Det er det vel liten tvil om at hun får til, med den store Leca-blokk-muren av et «IKKE» eller «CUT IT OUT» som er saget ut av galleriveggen.

BETRakteren

Det er imidlertid ikke bare de materialiserte verkene vi ser i galleriet som er viktige i utstillingen «FERDIG»: katalogen utgjør en kanskje minst like viktig del. Her ser vi hele prosessen fram mot det ferdige produktet, mot den ferdige utstillingen. Vi ser fotografier av kunstneren mens hun måler opp, skjærer ut, pusser og maler, og vi ser skisser av bokstavene til «FERDIG». Viste Grønli synliggjør ved hjelp av verkene og katalogen sin egen rolle som kunstprodusent. Hennes rolle er å hele tiden komme med nye ideer og levere ferdige produkter som vi som betraktere kan konsumere. Ved å vise fram prosessen og stille ut

«FERDIG» er perfekt malt med en skinnende hvit overflate og setter i gang en refleksjon om noe egentlig noen gang er ferdig.

ordet «FERDIG», setter Viste Grønli i gang en refleksjon om hvorvidt noe, et kunstverk, noensinne kan sies å være ferdig. Og hva betyr ordet «FERDIG» – er det i det hele tatt et interessant begrep? Betrakterens rolle utfordres gjennom trappen som det er lett å snuble i og det nærmest øredøvende «IKKE» som en møtes av innenfor døren. Vi må velge, på eget ansvar, å gå inn i utstillingen tross hindrene. Vel innenfor døren kan vi plukke ut vedlegget til utstillingskatalogen og brette sammen ordene «IKKE GIDD»...

Lina Viste Grønli har med utstillingen «FERDIG» klart å sette sammen arbeider som kommuniserer enkelt og direkte med betrakteren, samtidig som arbeidene humoristisk og upretensiøst problematiserer hennes egen, kunstverkets og betrakterens rolle.